

udfærdige saadanne Bevillinger. Men Dette, maa jeg bemærke, er efter min Mening uheldigt, fordi Bevillinger ville være den letteste Maade, ved hvilken man kan komme til i mange Tilfælde at give en højere Rente for et direkte fast Laan. Jeg maa fremdeles bemærke, med Hensyn til disse Bevillinger, at den almindelige Indvending, der hentes fra Vilkaarligheden med Hensyn til Bevillinger, idet man har sagt, at de bleve givne til En, men nægtede en Anden, ikke her passer. Jeg har ladet det eftersee, og er derved kommen til Kundskab om, at der aldrig er nægtet Bevillinger. Det er altsaa for at sjerne de Ulemper, som man ellers antager der kunne flyde af en virkelig positiv Ophævelse af Rentefoden, at man vedligeholder denne Form. Vil man sætte Gebyret endnu noget lavere ned, skal jeg for mit Vedkommende ikke have noget syndersligt derimod, men det er ganske vist, at i de allerfleste Tilfælde, hvor man skal grunde en Berelomsætning eller benytte Accommodations-Obligationer, ville Udgifterne blive betydeligt større, end ved at løse Bevilling.

Formanden: Der er forlangt Afslutning af Forhandlingerne over dette Afsnit af følgende Medlemmer: Glahn, Andresen, Johansen, Hasle, N. N. Hansen, Berthelsen, Christoffersen, N. Olsen, Chr. Jensen, Winther, Recke, P. Hansen, Dinesen, Mathiasen og Monrad.

Ved den derpaa foretagne Afstemning vedtoges Afslutning med 43 Stemmer mod 32.

Man frede derpaa til Afstemning, hvorved Lovudkastets § 1 (see Anhang Sp. 31) vedtoges med 86 Stemmer mod 1.

Jacobsens Forslag:

Til den af Udvalgets Minoritet i Forslag bragte nye § 2 tilføies efter 1ste Pasfus:

„Heller ikke skal det være formeent at betinge højere end 4 pCt. Rente af Laan imod Pant i saadanne faste Eiendomme, i hvilke det er forbudt at udlåne Umyndiges eller offentlige Stiftelsers Midler.“
vedtoges med 54 Stemmer mod 12.

Minoritetens Forslag til en ny § 2 med den nu vedtagne Forandring, saalydende:

Bestemmelsen i § 1 skal dog ikke være til Hinder for, at der ligesom hidtil kan gives Pantesikkerhed i faste Eiendomme for Berelgæld og Berelobligationsgæld, ligesom det ogsaa skal være tilladt at betinge højere Rente end 4 pCt. om Aaret af Udlåan, for hvilke der kun gives Sikkerhed i en fast Eiendom efter tre Femtedele af dens Værdi. Denne Værdi maa beviisliggjøres ved en Taxationsforretning, affholdt efter de for Taxationer til Eftersretning ved Udlåan af Umyndiges Midler foreskrevne Regler og ikke over 3 Aar ældre end Obligationens Datum. En med offentlig Troværdighed bekræftet Udskrift af Taxationsforretningen bliver at vedhæfte Panteobligationen og tillige med denne at thinglæse. Taxationsforretninger kunne til Benyttelse alene i det her omhandlede Tiemed gives beskrevne paa Stempelpapir af 4de Klasse Nr. 3.

Heller ikke skal det være formeent at betinge højere end 4 pCt. Rente af Laan imod Pant i saadanne faste Eiendomme, i hvilke det er forbudt at udlåne Umyndiges eller offentlige Stiftelsers Midler.

De Nationalbanken, Creditforeningerne og andre offentlige Indretninger givne Bevillinger til at tage højere Rente end 4 pCt. af Udlåan i faste Eiendomme blive fremdeles i Kraft, ligesom de til Private udfærdigede særlige Bevillinger til at svare højere Rente end 4 pCt., hvorimod sige Bevillinger fremtidigt kun kunne tilstaaes ved Lov.

fattes derpaa under Afstemning ved Navneopraab, der var begjært af L. Hansen, Jens Jensen, C. Petersen, Johansen, Myrup, Johansen, N. Olsen, M. Andersen, Andresen, Christophersen, H. M. Petersen, Møllen og Lundgaard, hvorved det, som af nedenstaaende Liste vil sees, forkastedes med 57 Stemmer mod 35.

3a.

Gomard; Larsen, Chr.; Larsen, K. P. C.; Larsen, L. C.; Møller; Doppermann; Philippen; Bloug; Schovelin; Tiemroth; Lutein;